

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2290	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522143001"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Geologiske arbeider i Skaitifeltet.				
Forfatter VOGT T DYBDAHL I		Dato 1948	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammen drag Rapport fra Vogts befar ing i omradet Balvann - Ikisjaure. Jervas -forekomsten ble undersøkt og er beskrevet. Anbefalinger for videre undersøkelser av malmsonen rundt den norske delen av Skaiti-synklinalen. Malmsonens videre fortsettelse syd for Balvann er skildra av I. Dypdahl. Skjerp vest i Tausafjellet, 3 km NO for Skaiti gard er undersøkt og skildra av J.M. Stormo. Ingen kart/skisser.				

522.143.901

Geologiske arbeider i Skaitifellet

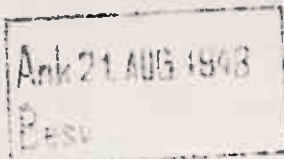
1948 - ~~1949~~

Th. Vogt - Dybdal.

Blokkjenn - 1/2 Ballvann an Fjeldens felt

PROFESSOR DR. THOROLF VOGT
GEOLOGISK INSTITUTT
NORGES TEKNISKE HØGSKOLE

ThV/KE

2577

032.014

TRONDHEIM 17. august 1948

A/S Sulitjelma Gruber,
Sulitjelma.

% Sulitjelma Gruber
Nr.
Sakarkiv.

Vedlagt tillater jeg meg å oversende Beretning II
av 17. august 1948 til Sulitjelmaselskapet, idet jeg samtidig vil få
uttrykke en hjertelig takk for det behagelige opphold ved Sulitjelma
i sommer.

Arbødigst,

Thorolf Vogt.

*Bekopt av beretningen
+ kartet samt Hbbs. 21/8.48.*

(Hbbs.)

*Ja 5 kopier herav
for*

Lyni S

24/8 Falt S

½ Sulitjelma Gruber

Nr.

Sakarkiv.

2577

Til A/S Sulitjelma Gruber.

Beretning om orienterende geologiske undersøkelser

i Sulitjelmafeltet i 1948. II.

Av professor Dr. Thorolf Vogt.

Idet det forøvrig henvises til Beretning I av 4. august ble det i dagene 4de til 7de august tatt en orienterende tur til den sydlige del av Skaitidalen med utgangspunkt i Skaiti gård.

Deltagere i turen var bergingeniør Einar Trøften, ~~HA~~ markskeider Ivar Stormo og undertegnede. Vi besøkte herunder særskilt vestsiden av Tausa fjell, som ligger NO for Skaiti gård.

På vestsiden av Skaiti fjell har man en særdeles mektig sone med rusten skifer, som gjennom tidene åpenbart har gitt foranledning til forskjellige skjerpningsarbeider. Ved Ivar Stormo har Sulitjelmaskipet anmeldt enkelte skjerp her, idet visstnok alle eldre skjerp er falt i det fri. Stormos skjerp består av kisimpregnasjoner i mørke skifre. Anslagsvis 500 m. syd for disse skjerp og i nivå anslagsvis omkring 200 m. lavere ble det funnet typiske svovlkisimpregnerte serisittskifre, som etter alt å dømme tilhører samme sone som Jervas-forekomstene i Sverige og som åpenbart også svarer til Sulitjelma-nivået. Det kan henvises til Bilag 1, hvor serisittskifrene ved Skaiti-bukten, Jervas og Tausa-fjell er avsatt med rød farve. Med blå farve er antydnet sammenhengen mellom disse tre forekomster. Beliggenheten av forekomsten i Tausa fjell kan ganske visst ikke orienteres nøyaktig før mere detaljerte undersøkelser er foretatt. Det er imidlertid omtrent her man må vente Sulitjelma-nivået etter de generelle geologiske forhold, og det er overveiende sann-

synlig at vi her har med Jervas nivå å gjøre. De i Tausa fjell opp-tredende svovlkis-impregnerte serisittskifre var overordentlig typiske og ikke til å ta feil av. Prøve av de typiske kisimpregnerte skifre, som er helt snehvite med fin svovlkisimpregnasjon, ble gitt til mark-skeider Ivar Stormo, som etter avtale vil foreta de nødvendige arbeider til anmeldelse av sonen i Tausa fjell og eventuelt følge sonen østover med skjerpningsarbeider.

Rusten skifer fortsetter åpenbart over deler mot nordvest til fjellryggen ^aSleipha, hvor man har et par utpregete rustsoner, som er antydnet på kartet. Hvilke av disse rustsoner som representerer serisittskifre og altså det viktige nivå kan først avgjøres ved detaljert undersøkelse.

Sulitjelma-Jervas nivå er således igjenfunnet på to steder på norsk side, i Skaiti-bukta og i Tausa-fjell. Disse lokaliteter vil danne utmerkete utgangspunkter for en detaljert kartlegning av denne malmsone såvel mot øst som mot vest. Malmsonen syd for Balvann vil i likhet med malmsonen omkring Baldoaive nord for Balvann gå ringformig i fjellmassivet. Det er da den østlige del av denne ringen en hittil har fått noe nærmere greie på, mens ringens fortsettelse på vestsiden av Skaitidalen ennå er ukjent. Alt skulde imidlertid ligge vel tilrette for en detaljert undersøkelse til neste sommer.

Trondheim, 17. august 1948

Thore Vagt.

Til A/S Sulitjelma Gruber.

I

402

Beretning om orienterende geologiske undersøkelser

i Sulitjelmafeltet i 1948. I.

Av professor Dr. Thorolf Vegt.

Som et ledd i den av Sulitjelmesselskapet og Industridepartementet i samarbeide med undertegnede planlagte geologiske malmaleting ble det foretatt en orienterende tur til Balvannstrektene og Ikijsaure i tiden 25. juli til 2. august. Videre ble det tatt noen mindre turer ellers. Deltakere på hovedturen var stud.techn. John Løkselv, bergakoleelev Gunner Stormo, student Per Trøften og undertegnede. Vi besøkte Jervasforekomstene ved Ikijsaure på svensk side av grensen.

Denne forekomst ble geologisk undersøkt ifjor sommer, og undersøkes nå videre med stor kraft av Boliden-selskapet. Det bygges brakker i vel 1000 meters høyde, drives diamanthoring (hittil boret 2 hull à 120 m pluss endel av et 3. hull) og elektrisk malmaleting (basisslinje ble utstakket). Forhindelse med utenverdenen var ved fly. Bolidenselskapets representanter ved Jervas tok imot oss på den mest gjestfri måte. Dr. Grip hadde meldt vår ankomst til geologen Dr. Tøngren, som tok imot oss meget elskverdig og viste oss omkring i feltet. Malazonen består av en hvit kalsimpregnet sericitt-skifer eller delvis sericittkvartsitt. Sonen antas å være omtrent 100 m tykk på det sted undersøkelsene pågår. I malazonen var det såvidt vites ennå ikke påvist drivverdig malm i fast fjell. At sådanne malmer eksisterer er imidlertid sannsynliggjort ved funn av malmblokker. Vi så bl.a. en liten malmblokk med kobberkalsimpregnet sericittskifer med ca. 10 % kobber. Disse svært kalsimpregnerte sericittskifer kjenner vi godt fra Sulitjelmafeltet, hvor de følger malminivået. Bolidenselskapets geologer antok at malminivået ved Jervas tilhørte eller lå meget nær ved Sulitjelma malminivå. Dette finner også jeg meget sannsynlig, både fordi endel av skifrene over sericittskifrene ved Jervas minner påfallende om den øvre del av Furulundskiferen, men særskilt fordi jeg i sin tid (se Sulitjelma-arbeidet av 1929) har fulgt Sulitjelmalinivået praktisk talt til Riksgrensen ved Ikijs syd for Hiksra No. 239 (se bilag 1). På kartet bilag 2 er

malmnivaet ved Iksjåure inntegnet. Det vil sees at det passerer riksgrensen i den øvre del av Furulundskiferen.

Frå Iksjåure reiste vi til Skaitibukten på sydsiden av Balvann, hvor Sulitjelmefeltets og Jervafeltets malmnivi skulle skjære Balvann. Det viste seg straks at en også her hadde en vel utviklet kiselpregnet sericittskifer av samme type som ved Sulitjelma og Jervas. Sonen antas å være minst 50 m rettig. Det ble avmerket etpar punkter og tatt prøver til anmeldelse av malmsonen. Anmeldelse er innrent av selskapet. Beliggenheten av malmsonen ved Skaitibukten fremgår av bilag 2. Vi søkte også å følge sonen videre mot øst, noe som imidlertid mislykkedes; lia her var imidlertid sterkt overdekket av løsmateriale. Oppe på platiet i 8 - 900 m^h høyde fantes dog flere blokker av sericittskifer og sericittkvartsitter. En kan vel si at det bare er spørsmål om arbeide å følge malmsonen noenlunde i sammenheng i fjelltraktene mellom Skaitibukta og Iksjåure.

Vi søkte også etter malmsonen langs Balvann lenger mot nordvest, ca. $3\frac{1}{2}$ km fra sunnpunktene på østsiden av Skaitibukta. Terranget her var imidlertid helt overdekket.

Opplegget for ihvertfall en meget viktig del av de geologiske malmundersøkelser synes å være nok så klart: En bør følge malmsonen for Sulitjelma- Jervaniviet rundt den norske del av Skaiti-synklinalen (Skaitis skålførmete folдинг). Videre bør en selvsagt følge Sulitjelmas malmsoner detaljert rundt hele Baldoalve-synklinalen. Her er den fulgt i de grove trekk før. Som det vil være kjent, ligger Baldoalve og Stålhaugen malmforekomster i Sulitjelma-niviet på oversiden av denne synklinal. Videre bør Sulitjelmaviviet følges rundt den norske del av Sulitjelmasynklinalen (Blommansens synklinal).

Avmerking av punkter til hjelp for en senere kartlegning på grunnlag av fotografikartene bør antakelig innrettes fortrinnsvis etter disse synspunkter. Foruten første ordens trigonometriske punkter bør et passende antall varder o.l. avmerkes i terrenget syd for Balvann, og videre langs malmsonen fra Fuglevann-fosnevatn mot nordøst til Siki og videre mot nord, samt mot nordvest til Baldoalve malmforekomst og videre mot nord. Hvis det blir tid bør det også avmerkes punkter i traktene på sydsiden av Skaitisynklinalen, nemlig på begge sider av Skaiti gård mot øst inn til traktene ved Svarthamaron- Heimberg-hampen, og mot nordvest over til traktene omkring Kjørriisdalen.

Jeg skal ikke her gå nærmere inn på de mange spørsmål som melder seg når det gjelder de foreliggende malmundersøkelser. En vil imidlertid anbefale på det beste at - foruten bergingeniør Anders Heltzen - bergstudent John Lakselv og bergskole-elev Gunnar Stormo, begges fra Sulitjelma, på en eller annen måte knyttes til dette arbeide. Videre vil det være av betydning å få bygget en liten brakke i Skaitibukten ved en god liten havn i buktas sydøstlige del. Denne

brakke vil kunne fungere som hovedstasjon for alt arbeid på sydsiden av Belvann. En solid bit på Belvann bør anskaffes, eventuelt med en liten påhengsmotor (vi brukte Turistforeningens bit). En så nok også gå til anskaffelse av endel solid feltutstyr, bl.a. telt som kan stå for en storm (vårt telt, utlånt av Gunnar Stormo, blåste ned i storm nesten med det samme det var satt opp ved Iksjaure. Antakelig vil det også være hensiktsmessig å søke om ekstra matrasjoner for arbeidet. Holidenselskapet har fått tildelt sådanne for arbeidet i fjellene.

Sulitjelma, den 4. august 1968.

TV/KE.

PROFESSOR DR. THOROLF VOGT
GEOLOGISK INSTITUTT
NORGES TEKNISKE HØGSKOLE

E. Trøften
Avskrift MM (5).

Til A/s Sulitjelma Gruber.

Beretning om orienterende geologiske undersøkelser i Sulitjelmafeltet i 1948. II.

Av professor Dr. Thorolf Vogt.

Idet det forøvrig henvises til beretning I av 4. august ble det i dagene 4. til 7. august tatt en orienterende tur til den sydlige del av Skaitidalen med utgangspunkt i Skaiti gård. Deltagere i turen var bergingeniør Einar Trøften, markskeider Ivar Stormo og undertegnede. Vi besøkte herunder særskilt vestsiden av Tausa fjell, som ligger NO for Skaiti gård.

På vestsiden av Skaiti fjell har man en særdeles mektig sone med rusten skifer, som gjennom tidene åpenbart har gitt foranledning til forskjellige skjerpningsarbeider. Ved Ivar Stormo har Sulitjelmaskipet anmeldt enkelte skjerp her, idet visstnok alle eldre skjerp er falt i det fri. Stormos skjerp består av kisimpregnasjoner i mørke skifre. Anslagsvis 500 m. syd for disse skjerp og i nivå anslagsvis omkring 200 m. lavere ble det funnet typiske svovlkisimpregnerte serisittskifre, som etter alt å dømme tilhører samme sone som Jervasforekomstene i Sverige og som åpenbart også svarer til Sulitjelmanivået. Det kan henvises til Bilag I, hvor serisittskifrene ved Skaiti-bukten, Jervas og Tausa-fjell er avsatt med rød farve. Med blå farve er antydning sammenhengen mellom disse tre forekomster. Beliggenheten av forekomsten i Tausa fjell kan ganske visst ikke orienteres nøyaktig før mere detaljerte undersøkelser er foretatt. Det er imidlertid omtrent her man må vente Sulitjelmanivået etter de generelle geologiske forhold, og det er overveiende sannsynlig at vi her har med Jervas nivå å gjøre. De i Tausa fjell opptredende svovlkisimpregnerte serisittskifre var overordentlig typiske og ikke til å ta feil av. Prøve av de typiske kisimpregnerte skifre, som er helt snehvite med fin svovlkisimpregnasjon, ble gitt til markskeider Ivar Stormo, som etter avtale vil foreta de nødvendige arbeider til anmeldelse av sonen i Tausa fjell og eventuelt følge sonen østover med skjerpningsarbeider.

Rusten skifer fortsetter åpenbart over deler mot nordvest til fjellryggen Slaipa, hvor man har etpar utpregete rustsoner, som er antydning på kartet. Hvilke av disse rustsoner som representerer serisittskifre og altså det viktige nivå, kan først avgjøres ved detaljert undersøkelse.

Sulitjelma-Jervas nivå er således igjenfunnet på to steder på norsk side, i Skaiti-bukta og i Tausa-fjell. Disse lokaliteter vil danne utmerkede utgangspunkter for en detaljert kartlegning av denne malmsone såvel mot øst som mot vest. Malmsonen syd for Balvann vil i likhet med malmsonen omkring Baldoave nord for Balvann gå ringformig i fjellmassivet. Det er da den østlige del av denne ringen en hittil har fått noe nærmere greie på, mens ringens fortsettelse på vestsiden av Skaitidalen ennå er ukjent. Alt skulle imidlertid ligge vel til rette for en detaljert undersøkelse til neste sommer.

Trondheim, den 17. august 1948.

Thorolf Vogt (sign.).

PROFESSOR DR. THOROLF VOGT
GEOLOGISK INSTITUTT
NORGES TEKNISKE HØGSKOLE

E. Trøften
Avskrift MM (5).

Til A/s Sulitjelma Gruber.

401

Beretning om orienterende geologiske undersøkelser i Sulitjelmafeltet i 1948. II.

Av professor Dr. Thorolf Vogt.

Idet det forøvrig henvises til beretning I av 4. august ble det i dagene 4. til 7. august tatt en orienterende tur til den sydlige del av Skaitidalen med utgangspunkt i Skaiti gård. Deltagere i turen var bergingeniør Einar Trøften, markskeider Ivar Stormo og undertegnede. Vi besøkte herunder særskilt vestsiden av Tausa fjell, som ligger NO for Skaiti gård.

På vestsiden av Skaiti fjell har man en særdeles mektig sone med rusten skifer, som gjennom tidene åpenbart har gitt foranledning til forskjellige skjerpningsarbeider. Ved Ivar Stormo har Sulitjelmaselskapet anmeldt enkelte skjerp her, idet visstnok alle eldre skjerp er falt i det fri. Stormos skjerp består av kisimpregnasjoner i mørke skifre. Anslagsvis 500 m. syd for disse skjerp og i nivå anslagsvis omkring 200 m. lavere ble det funnet typiske svølvkisimpregnerte serisittskifre, som etter alt å dømme tilhører samme sone som Jervasforekomstene i Sverige og som åpenbart også svarer til Sulitjelmanivået. Det kan henvises til Bilag 1, hvor serisittskifrene ved Skaiti-bukten, Jervas og Tausa-fjell er avsatt med rød farve. Med blå farve er antydnet sammenhengen mellom disse tre forekomster. Beliggenheten av forekomsten i Tausa fjell kan ganske visst ikke orienteres nøyaktig før mere detaljerte undersøkelser er foretatt. Det er imidlertid omtrent her man må vente Sulitjelmanivået etter de generelle geologiske forhold, og det er overveiende sannsynlig at vi her har med Jervas nivå å gjøre. De i Tausa fjell opptredende svølvkisimpregnerte serisittskifre var overordentlig typiske og ikke til å ta feil av. Prøve av de typiske kisimpregnerte skifre, som er helt snehvite med fin svølvkisimpregnasjon, ble gitt til markskeider Ivar Stormo, som etter avtale vil foreta de nødvendige arbeider til anmeldelse av sonen i Tausa fjell og eventuelt følge sonen østover med skjerpningsarbeider.

Rusten skifer fortsetter åpenbart over deler mot nordvest til fjellryggen Slaipa, hvor man har etpar utpregete rustsoner, som er antydnet på kartet. Hvilke av disse rustsoner som representerer serisittskifre og altså det viktige nivå, kan først avgjøres ved detaljert undersøkelse.

Sulitjelma-Jervas nivå er således igjenfunnet på to steder på norsk side, i Skaiti-bukta og i Tausa-fjell. Disse lokaliteter vil danne utmerkete utgangspunkter for en detaljert kartlegning av denne malmsone såvel mot øst som mot vest. Malmsonen syd for Balvann vil i likhet med malmsonen omkring Baldosive nord for Balvann gå ringformig i fjellmassivet. Det er da den østlige del av denne ringen en hittil har fått noe nærmere greie på, mens ringens fortsettelse på vestsiden av Skaitidalen ennå er ukjent. Alt skulle imidlertid ligge vel til rette for en detaljert undersøkelse til neste sommer.

Trondheim, den 17. august 1948.

Thorolf Vogt (sign.).

Ivar Dybdahl

Malmsonens forløp og mektighet rundt synklinalen syd for Balvann.

(Alle navn og høydetall refererer seg til gradteigskartblad Junkerdal).

Trer vi til inne i Sverige så går sonen langs vestsiden av Ikisjaure og går over den norsk-svenske grensen omtrent midt mellom grenseröysene nr. 234 og 235. Den runder rundt høyde 1312 og går på sydsiden av vann 1146 m.o.h. Herfra fortsetter den i VNV retning langs nordsiden av vann 1123 m.o.h. til sydsiden av to småvann 1142 m.o.h. Dens forløp videre går langs nordsiden av bekken fra vann 1123, rett vest for høyde 945 krysser den bekken og fortsetter i samme retning på vestsiden av denne. Rett vest for høyde 807 bøyer den av og går ned i Balvann ca. 150 m. syd for den nyoppsatte hytten i Skaitibukta.

Fra riksgrensen og vestover til forbi høyde 807 har seresitsonen liten mektighet. Ved 807 var den bare noen få cm. Fra 807 til Skaitibukta tiltar sonens mektighet opptil 1 m. og mer.

På vestsiden av Balvann har vi malmsonen igjen litt syd for Loggejokkas utløp i Balvann. Herfra stiger sonen opp mot Salfjellet, runder dette på nordsiden og passerer øst for et lite vann i skaret over til Evenesdal. Ved dette vannet er strøk og fall V 30° S, S 15° . Fra Balvann og gjennom overgangen til Evenesdal er malmsonen heller svak. Den er her endel kisimpregnert, men det er utviklet svært lite seresit. Malmsonen krysser over Evenesdal ca. 1 km. syd for 692 og den er ikke fulgt lenger enn ca. 1 km. vest for elveleie. Her nede i bunnen av Evenesdal har malmsonen tiltatt i mektighet særlig rett vest for elveleie. Her kan mektigheten dreie seg om en mannshøyde. Strøk og fall er: N 35° Ö, 20° S.

Malmsonen bestod her av kvartsholdig seresitskifer med tildels kraftig kisimpregnasjon. Det er også dannet store mengder med jernoker. Terrenget var ellers meget overdekket. I overkant av den synlige seresitskifer hadde det dannet seg en jernhatt.

Likelædes var seresitskiferen gjennomskåret av små 4 - 5 cm. tykke ganger som må ut mot dagen bare bestod av rust, med tydelige anløpsfarver, antakelig av Cu. Disse smågangene gikk omtrent loddrett på skifriheten.

Tar vi så til fra sydsiden av synklinalen så har vi malmsonen på nordsiden av store Tausaffjellvann, 1242 m.o.h. Det videre forløp mot svenskegrensen er ikke oppgått. Snøen lå enda i store mengder der inne.

Ved store Tausaffjellvann var sonen 2 m. mektig. Strøk og fall er her V 30° N, 45° N. Vestover fra store Tausaffjellvann lå snøen vestenfor vann 1125 m.o.h.

Vi fandt serasitskiferen igjen her. Herfra går sonen midt mellom to små vann nordvest for høyde 1146. Fra dette sted dreier den av mot nord og krysser Skaitidalen, går opp mot Slaipa, runder denne syd for 953 og fortsetter langs Slaipa på vestsiden av Kjürrisdalen.

Det videre forløp er enda ikke fastlagt. Malmsonen rundt Tausaffjell er jevnt over sterkt kisimpregnert, dens mektighet overstiger nok ingen steder 1 m. Det interessante her er at det fins flere soner med typisk kisimpregnert serasitskifer. Det samme var tilfelle ved Slaipa. Her var forresten den mektigste sonen over 2 m. bred.

Angående malmsonens videre forløp mellom Evenesdalen og Kjürrisdalen, kan det være to alternativer. Den kan fra Evenesdal opp mot Sotertind over Sjurffjellet ned i Rykkedalen så igjen oppover mot Båtfjellet og ned i Kjürrisdalen.

Vi fandt nemlig rester av serasitskifer nedover høyde 1134 på østsiden av Båtfjell. Men malmsonen kan også danne en sluttet ring i det østre parti av Båtfjell. I så fall måtte fortsettelsen av malmsonen fra Slaipa gå opp forbi Lipibakkene opp mot Sjurffjellet og knytte seg til sonen i Evenesdalen. Vi var nemlig borte i en rustsone oppe i Leipibakken hvis retning pekte inn mot Sjurffjellet, men området var her svært granitisert. Det kan jo være mulighet for at denne sonen er i forbindelse med granitten.

Ivar Dybdahl (s)

P.S. Malmhorisonten på nordsiden av synklinalen fra rikegrensen over Balvann opp mot Salfjellsets nordside er avsatt på ing. Heltzens kartsett, likeens alle detaljer angående malmsonens mektighet er ført i hans dagbok. De opplysninger som gis angående ovennevnte strekning er derfor tatt etter hukommelsen.

I.D.

Malmsonens forløp og mektighet rundt synklinalen syd for Balvann.

(Alle navn og høydetall refererer seg til gradteigskartblad Junkerdal).

^{av} Trer vi til inne i Sverige så går sonen langs vestsiden av Ikijsjaure og ~~går~~ over den norsk-svenske grensen omtrent midt mellom grenserøysene nr. 234 og 235. Den runder rundt høyde 1312 og går på sydsiden av vann 1146 m.o.h. Herfra fortsetter den i VNV retning langs nordsiden av vann 1123 m.o.h. til sydsiden av to småvann 1142 m.o.h. Dens forløp videre går langs nordsiden av bekken fra vann 1123, rett vest for høyde 945 krysser den bekken og fortsetter i samme retning på vestsiden av denne. Rett vest for høyde 807 bøyer den av og går ned i Balvann ca. 150 m. syd for den nyoppsatte hytten i Skaitibukta.

Fra riksgrensen og vestover til forbi høyde 807 har seresitsonen liten mektighet. Ved 807 var den bare noen få cm. Fra 807 til Skaitibukta tiltar sonens mektighet opptil 1 m. og mer.

På vestsiden av Balvann har vi malmsonen igjen litt syd for Loggejokkas utløp i Balvann. Herfra stiger sonen opp mot Salfjellet, runder dette på nordsiden og passerer øst for et lite vann i skaret over til Evenesdal. Ved dette vannet er strøk og fall V 30° S, S 15° . Fra Balvann og gjennom overgangen til Evenesdal er malmsonen heller svak. Den er her endel kisimpregnert, men det er utviklet svært lite seresit. Malmsonen krysser over Evenesdal ca. 1 km. syd for 692 og den er ikke fulgt lenger enn ca. 1 km. vest for elveleie. Her nede i bunnen av Evenesdal har malmsonen tiltatt i mektighet særlig rett vest for elveleie.

Her kan mektigheten dreie seg om en mannshøyde. Strøk og fall er: N 35° Ö, 20° S.

Malmsonen bestod her av kvartsholdig seresitskifer med tildels kraftig kisimpregnasjon. Det er også dannet store mengder med jernoker. Terrenget var ellers meget overdekket. I overkant av den synlige seresitskifer hadde det dannet seg en jernhatt.

Likeledes var seresitskiferen gjennomskåret av små 4 - 5 cm. tykke ganger som nå ut mot dagen bare bestod av rust, med tydelige anløpsfarver, antakelig av Cu. Disse smågangene gikk omtrent loddrett på skifriheten.

Tar vi så til fra sydsiden av synklinalen så har vi malmsonen på nordsiden av store Tausafjellvann, 1242 m.o.h. Det videre forløp mot svenskegrensen er ikke oppgått. Snøen lå enda i store mengder der inne.

Ved store Tausafjellvann var sonen 2 m. mektig. Strøk og fall er her V 30° N, 45° N. Vestover fra store Tausafjellvann lå snøen vestenfor vann 1125 m.o.h.

Vi fandt seresitskiferen igjen her. Herfra går sonen midt mellom to små vann nordvest for høyde 1146. Fra dette sted dreier den av mot nord og krysser Skaitidalen, går opp mot Slaipa, runder denne syd for 953 og fortsetter langs Slaipa på ^{øst}vestsiden av Kjörrisdalen. N.R. 67

Det videre forløp er enda ikke fastlagt. Malmsonen rundt Tausaffjell er jevnt over sterkt kisimpregnert, dens mektighet overstiger nok ingen steder 1 m. Det interessante her er at det fins flere soner med typisk kisimpregnert seresitskifer. Det samme var tilfelle ved Slaipa. Her var forresten den mektigste sonen over 2 m. bred.

Angående malmsonens videre forløp mellom Evenesdalen og Kjörrisdalen, kan det være to alternativer. Den kan fra Evenesdal opp mot Sotertind over Sjurffjellet ned i Rykkedalen så igjen oppover mot Båtfjellet og ned i Kjörrisdalen.

Vi fandt nemlig rester av seresitskifer nedover høyde 1134 på østsiden av Båtfjell. Men malmsonen kan også danne en sluttet ring i det østre parti av Båtfjell. I så fall måtte fortsettelsen av malmsonen fra Slaipa gå opp forbi Lipibakkene opp mot Sjurffjellet og knytte seg til sonen i Evenesdalen. Vi var nemlig borte i en rustsone oppe i Leipibakken hvis retning pekte inn mot Sjurffjellet, men området var her svært granitisert. Det kan jo være mulighet for at denne sonen er i forbindelse med granitten.

Ivar Dybdahl (s)

P.S. Malmhorisonten på nordsiden av synklinalen fra riksgrensen over Balvann opp mot Salfjellets nordside er avsatt på ing. Heltzens kartsett, likeens alle detaljer angående malmsonens mektighet er ført i hans dagbok. De opplysninger som gis angående ovennevnte strekning er derfor tatt etter hukommelsen.

I.D.

Kbr. Skartiskerpene, ca 3 km. fra B. g. i
retning $N 30^{\circ} W$ O.

Zone I. Skarp A) er i Trøllbekken ca. 20 m
uvedt den ene for $\frac{1}{2}$ bratte styrtning fra
950 m $\approx$ H. H.

Zone II Skarp A) er i Trøllbekken 20 m uvedt

I A. II B) 150 m længre syd i Trøllbekken

II C) 200 m syd for II A i en steinmark

De to ristsamer her er adskilt af
ca 20 m. Det her fall overfor (langt fjell-
siden ca 15° delvis den ene af $\frac{1}{2}$ fulgt
ca 250 m langt, forsvinder overfor i
et af $\frac{1}{2}$ sammen med en ristsamer
som går i Slaipa, og hvor en Misra-
lapp for flere år siden lå og knakket
skarp for arfode R. M. B. Skibbings rids

II A er sprunget så der nu vises
tydelig impregnering: ette ligger er o.s. 1 m
forholdvis tette, mens den ovenfor liggende
ca 1 m mulige impregnering er fattere. I ligger
et stort - mulige grafisk skifer, i ligger
hvit sericitkvarst.

GJENPART

den 11te august 1948.

Vår ref.: ET/II.

Herr Ingvald E. Kall,
Fr. Hansen's plass 5,
Oddo.

Stoktruller.

Deres brev av 4.8.48.

./.

Vi oversender Dem innlagt kopi av to tegninger, nr. 20365/66
vedr. taurull for sjøkt med stativ.

Arbeidsgut,

JENPARK

den 16. juli 1918.

KV/AGL

Herr lensmannen i Saltvål,

Barnen.

Vode: Gulig sølvsfrende isopropackensoner i Skidli.

Vi tillater oss herved å sende to reiser i Tamsfjellot 3 km. (luftlinje)
N 30° Ost for Skidli gård.

Fundpunkt for søne I er:

a) i Trollbekken ca. 20 m. under den over 70° bratte styrtning fra Tausa.

Høyde over havet ca. 800 m.

Fundpunkter for søne II er:

a) i Trollbekken 20 m. under I a.

b) a, 150 m. syd for II a i et høyt bekkeleie.

c) a, 200 m. syd for II b i en utersone.

Vitnes merkefjelder I.M. Stormo,

søgevakter Magnus Hysgaard.

./. Vi vedlegger kr. 50.- i sjekk på Nordlands Fællesbank til dekning av stempel
og gebyr.

4.

Galin.

5 ex pl.

Rapport

fra tur til Skaiti 19-24 juli 1948

Besø et sjerp som ~~ligger~~ ^{i sin tid var tatt ut} var sjerpet av Håkon Nestby og Håkon Hansen

Skaiti med flere.

Sjerpet ligger ca. 3 km. (luftlinje) ~~ca. 1300~~ for Skaiti gård.

~~ca. 300 m. over havet~~ ^{Hj. er ca. 800 m} i Tausafjelllets vestskråning. ~~Skråningen ligger på~~ <sup>ca. 35° med ofte forekommende stensprang fra det nesten lodrette Tausa-
fjell.</sup>

Omtrent 20 m. fra ~~hæ~~ ^{n/} foten av den lodrette øvre del av Tausafjellet
er 2 rustsoner ~~med~~ en avstand av 20 meter.

Fra sjerpet faller sonen ca. 15° mot nord, og forsvinner i uren ca.
150 m. nord for sjerpet. Mot syd kan en følge ~~sonen~~ ^{den} ca. 100 m. ^{Altså sees 250 m}

~~Denne~~ ^{Denne} sonen går sansynligvis helt ned i dalbunnen, og ~~er sammenhengende~~ ^{er sammenhengende}
med rustsonen i Slaipa fjellet på vestsiden av Skaiti-dalen. Her i

Slaipa fjellet lå for flere år siden en ~~på~~ ^{mange} lap fra Misvær og knakket
i flere soner for avdøde R.M.E. Sjöberg i Bodø.

I ovennevnte sjerp har ~~sjerperne~~ ^{leterne sprengt} skutt et skud i en nesten tørbekk.
Gangen er ca. 0,50 m. pra-impregnasjon, og over denne en 0,8 m. derligere impregnasjon.

(muligens mere) Uren dekker ~~delvis~~ ^{for en} øverste del av sjerpet. Sjerpet ligger i
den underste rustsone og forsvinner ca. 10 m. nord for skudet og i samme
avstand mot syd. ~~Der~~ ^{for} finner en i Trollbekken, ca. 150 m. fra Tørbekken.

I nederste rustsone en ca. 4,0 m ^{ende} gang som består av en 20 cm. impr. i bunnen
og en 5-6 striper impregnasjon over, den største ca. 11 cm.

Vannspruten og uren hindret en nøyaktig undersøkelse.

I den øvre rustsonen fant jeg i Trollbekken en ca. 10 cm. ^{maktig} impregnasjon
ca. 100 å 200 m. syd for Tørbekken. Sjerpfant jeg i en liten berg-
hammer en gang på ca. 0,5 m. Her var litt magnetisk i hart fjell, som blev
blå-svart for hammerslagene. Noen lagdeling eller skiffrighet kunne ikke ses.
Nedre del kunne ikke bestemmes da den forsvandt i jord og ~~et~~ ^{var dekket av en} 20 cm.

tykt rustbrun masse som forholdsvis lett blev slått til pulver.

Da jeg hadde ingen spade ~~og~~ ^{hadde} ~~ble~~ ^{ble} bare en flate som var mindre enn 1 m.²

av dekket

J.M.S.

7. 10. 1948